Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485 Seite 194

Capl'm. l.

Quod cernens ioseph ruit sup faciē pr̄is flēs ꝛ deosculās eū: p̄cepitqꝫ ser uis suis medicis vt aroma tibꝫ ꝯdirēt pr̄ez. Quibꝫ iussa explentibꝫ: trāsierūt q̄dra ginta dies. Iste q̄ppe mos erat cadauerꝝ ꝯditorꝝ. b Fleuitqꝫ eū egypt⁹. lxx. diebus Et expleto plāct⁹ tp̄e: locut⁹ ē ioseph ad familiā pharaonis. Si inueni grām ī cō spcū vr̄o: loq̄mini in auribꝫ

Item in eodē ca. postillator illū passum. Benedictiones pr̄is tui ꝯfortate sunt. dupliciꝫ exponit. primam tn̄ expositionē nō multū ponderās: in scd̄a resedit: q̄ vult: ꝙ ꝯfortatio bn̄dictonū iacob sup benedictonib⁹ p̄ēm suoꝝ est quedā excrescētia noticie de deo ex mysterijs fidei posteriorū ad priores: qꝛ in ꝓcessu tēporis p deū aucta ē claritas reuelationis: que inore benedictionis vel cum bn̄dictionib⁹ facta ē. Sed burgen̄. dicit illud valde incōueniēter dici: mot⁹ ad id rōnib⁹ modici valoris. Cū eīn p̄mo dicit abraā esse patrē fidei: ex hoc tn̄ nō seq̄t eū h̄uisse clariorē de credēdis reuelationē intēsiue ꝛ extēsiue q̄ꝫ posteriores. s. iacob ꝛ ceteros ꝓphas: q̄ꝫ q̄ꝫ ī materia obedie q̄ ad fidē ꝑtinet: fuerit heroic⁹ p̄ alijs q̄i p̄alij tn̄ in alijs nō min⁹ ad fidē ꝑtinētib⁹ eo fuerūt lōge clariores: ꝓut declarat bea. gre. in prefatiōe moraliū p⁹ mediū. In mā igiꝫ obedie oēs vere obediētes sūt filij abrae: vt notaꝫ ad Galath. iij. i tex. ꝛ i glo. ita in mā patie: vere patiētes sunt filij iob: et sic de alijs. Nec ex eo qd̄ allegat Burg. ꝙ in sinū abrae iusti deportabāꝫ. sequiꝫ igiꝫ h̄uit credēdoꝝ clariores reuelatiōes q̄ꝫ posteri. Sin⁹ eīn lymb⁹ patrū dicebaꝫ ꝓpꝫ requiem h̄m cōiter loq̄ntes de hac materia. ꝫ ꝙ dict⁹ ē sin⁹ abrae ex cuētu narratiōis xp̄i ē: Luce. xvj. et nusq̄ꝫ repiꝫ in scp̄tura al's. Inde eccl'ia assumpsit vt locū q̄etꝫ aiaꝝ sinū abrae nō ꝓpter abrae sinū de q̄ xp̄s narrauit: qꝛ illa erat lymbus: quā reqem iā eccie minime petit. ꝫ ꝓpter requiē etnā quā metaphorice trāsumit. Ex metaphora igiꝫ Burgn̄. nihil ꝯcludit. nec valet qd̄ tercō sumit id vicꝫ Nū celare potero abrae q̄ gestur⁹ sū: h̄ eīn solū ē i matia destructiōis sodome. ex q̄ nō seq̄ꝫ qd̄ burg. intēdit: nec qd̄ q̄rto assumit valet: ꝙ abrae fcā fuit reuelatō de luce eterna ꝛ btitudie: ꝛ de his q̄ ꝑtinēt ad eā qꝛ nō seq̄ꝫ igr̄ posteriorib⁹ intēsiue vl' extēsiue fcā nō est de illis maior reuelatio ꝛ ꝑfectior. In ꝓposito eīn oēm reuelatiōꝫ factā abrae ꝯstat fuisse p sensibilia ꝛ corꝑalia. Iacob āt spūali visiōe vidit dn̄m innixū scale ꝛc. Cōꝑanti reuelatiōes fcās abrae ꝛ iacob in h̄ loco scriptas: manifestuꝫ est iacob extēsiue ꝛ intēsiue supgressū i bn̄dictōib⁹. Sꝫ Burg. ꝑtractās rōem postilla. fcām ex aucte dauid dicentis: Sup oēs docētes me intellexi. dicit id nō debere intelligi: sic ꝙ posteriores abūdarēt i his q̄ sūt necc̄ria ad salutē sup p̄ores ꝛ āticq̄ores: qꝛ al's seq̄reꝫ: ꝙ moderni sci abūdarēt sup cognitōe aploꝝ: qd̄ falsū ēē dic bur. ip̄e tn̄ exponēs illū locū ps̄. dicit. Sr̄ senes intellexi: intelligēdū ē de ꝑsona fideliū: q̄ p tp̄m successionē plura explicite cognoscūt de his q̄ ad fidē ꝑtinēt q̄ꝫ antiq̄: lꝫ oia implicite ꝯtinebāꝫ in fide antiq̄ꝝ: vn̄ pꝫ ꝙ burgn̄. sibip̄i ꝯdicit: nec burg. debuit dicere fore falsū: qd̄. b. augus. dicit ēē verꝝ loquēs de ꝯsilijs generalib⁹ li. j. de vnico baptismo. dic eīn p̄ora posteriorib⁹ emēdari: ꝛ expimēto rez apiri qd̄ clausum fuerat. ꝛ cognosci qd̄ latebat. Multa eīn p⁹ aplos q̄ fidei sunt: explicata sūt p generalia ꝯsilia spāliter quatuor: que btūs greg. venerāda dicit: vt q̄tuor euāgelia: ꝓut dr̄. xv. di. iij. c. sicut sci. ꝛ in ca. Canones. Cū burg. igiꝫ sic sentiens: necc̄ario hꝫ dicere illūinatiōes hierachicas imo et thearchicas cē simpliciꝫ exhaustas: qd̄ catholicū dicere n̄ decꝫ. Bur. etiā ꝑtractās rōem vltimā postilla. inuoluit se in ꝯdictorijs. dicit eīn ꝙ natura vt in plib⁹ ꝓcedit ex iꝑfectis Et idem dicit h̄m boetiū: ꝙ natura semꝑ sumit initiuꝫ a ꝑfectis: q̄ ē manifesta ꝯtradictio: nisi tolleret cū distractiōe: vt in p̄ncipio phycoꝝ. s. de ꝓcessu q̄ ad nos ꝛ quo ad naturā: et sic burg. coincidit cū postillatore in rōe ꝑ eū facta: quā tn̄ burg. dicit nō sufficere. Sꝫ qꝛ burg. putat crimē lese maiestatis si q̄nqꝫ postillator ꝯdicit scō tho. nō debuit ꝯdicere btō grego. ex debili rōne. dicit eīn beat⁹ greg. sup ezech. ꝑte. ij. Homel. iij. Per incremēta tpꝝ creuit scīa spūaliū patrū: plus nāqꝫ moyses: ꝫ pl⁹ apli q̄ꝫ ꝓphete in diuia scīa eruditi sunt. vn̄ scriptū ē: ꝑtransibunt plurimi: et erit multiplex scīa. Dicit eī deus ad Moysen. Ego sum de⁹ abraam ysaac ꝛ iacob: ꝛ nomen meum adonay nō indicaui eis Ecce pl⁹ Moysi q̄ꝫ abrae inotuit. Itē Dauid dicit: Sup senes intellexi: p qd̄ testaꝫ diuinā sciētiā: se plus q̄ꝫ moyses accepisse: et plus apli: ꝛ cetera q̄ vide ibi. Ecce manifesta sci grego. sn̄ia: cui ausus ē ꝯtradicē burg. nec mirū: qꝛ de lyrādo ꝓpric sn̄ie ꝯtradixit. vt s̄. patuit. Pro sn̄ia bti Grego. et postilla. est beatus aug. p̄mo retractationū ca. xij. vbi oñdit fidē antiq̄ꝝ ꝛ modernoꝝ esse vnam: et nō differre nisi ꝑ min⁹ ꝛ plus explicituꝫ. Explicatio igiꝫ ad diuinā reuelatiōem ꝑtinet: q̄ bn̄dictio sup erogata de q̄ hic h̄mo merito dici pōt. Itē ca. eodem vbi postillator arguit ꝯtra scolasticā historiā in eo ꝙ dicit appositū iacob ad ꝓplm̄. i. ad angelos: qꝛ vt dicit null⁹ ali⁹ populus pōt assignari: ꝓ eo ꝙ in lymbo patruꝫ nō erant tot: quot populus dici possent: postillator arguit: ꝙ iacob ad angelos nō est posit⁹ tanq̄ꝫ ad ꝓplm̄ suū: qꝛ angeli erāt in beatitudine: iacob aūt mansit in lymbo vsqꝫ ad xp̄i resurrectionē vel saltē mortē. Etiā dicit motiuū ei⁹ nō valere: qꝛ an̄ iacob in lymbo fuerunt plus q̄ꝫ decē q̄ h̄m leges ꝓpl's dici p̄nt. Burgen. aūt nitiꝫ saluare motiuū magistri historiaꝝ: volēs ꝙ si multi decesserūt in gratia venerūt tn̄ purgandi: ꝛ sic in depositione iacob nō fuissent adhuc in lymbo tot: q̄t ꝓplm̄ facere possent. ꝫ ista via crudelis ꝛ impia vr̄: q̄si in bis mille ducentis ꝛ ampli⁹ annis nll's fuerit ductus ad lymbum patruꝫ nisi abraā et ysaac: qd̄ est valde impiū: cū ex scriptura posset fieri ꝯputatio scōꝝ ꝛ scāꝝ illi⁹ tp̄is: vt merito ꝓpl's dici posset: et siqui venerunt purgandi: crudele est dicere ꝙ mille vel certe centū annis q̄s remanserit in purgatorio an̄ translationē ad lymbuꝫ. nec sufficit id qd̄ burg. de beato aug. opiatiue loq̄nte adducit ꝓ ꝯclusione: ꝙ popul⁹ hic dicaꝫ angeli. Naꝫ angeloꝝ habitatio nō fuit in lymbo: q̄ꝫuis aliq̄n ip̄m frequētabant ꝓ patrū ꝯsolatiōe: vt dicit glo. interlinearis: ꝛ sic angli visitantes poti⁹ apponunꝫ ad p̄rēs: q̄ꝫ p̄res ad eos: qꝛ ad eos angelos nemo apponiꝫ nisi translatus ad gl'iaꝫ. Illi autē visitauerūt istos ob eoꝝ ꝯsolatiōꝫ: ꝛ sic ꝓpric loq̄ndo angeli quo ad lymbū fuerūt aduene: nō incole: translati igiꝫ ad lymbū ad eos nō p̄nt dici transferri q̄si ad ꝓplm̄ incolētē: ꝫ aduenā. ꝛ si sufficeret impeccabilitas: vt vult burgē. cū demones sint extra statū peccādi: ita diceret̄ transferri ad ꝓplm̄ trāslati ad ꝯsortiū demonū. Melior igiꝫ ꝛ clarior ē expositō postil. q̄ dicūꝫ trāslati ad ꝓplm̄ trāsferri ad lymbum patꝝ expectantiū translationē ad etnā btitudinem ad quā nos ꝑducat ih̄s xp̄s oīs ꝓpl'i liberator ꝛ redēptor.

Capl'm. l.

Quod cernēs ioseph. Hic describiꝫ executō sepulture ip̄i⁹ iacob: vbi p̄io ioseph sepl'turā p̄ris exeq̄ꝫ. scd̄o i egyptū reuertiꝫ: ibi. reuersusqꝫ ē. Circa p̄mū describiꝫ ꝯpassio ioseph ad p̄rez defūctū: cū dr̄: Ruit sup! ꝛc. scd̄o honorꝫ exhibitio i ꝯdimēto corꝑis defūcti cuꝫ dr̄. Precepitqꝫ suis ꝛc. ꝛ i fletu solēni sup mortuū suū: ibi
b Fleuitqꝫ cū egypt⁹. lxx. dies. s. xl. dies ꝯdimēti. ꝛ. xxx flet⁹. Itē i impetratiōe licie deportādi corp⁹ p̄ris sui ad locū sepulture valde remotū: et i honorabili deportatiōe cū cōitiua valde solenni. et pꝫ l'ra except' paucꝫ vocabul' q̄ sūt